

Mocenské struktury septiku. Komentář

Štěpána Chába

- CZ24 News | 18. ledna 2024

ČESKO: Člověk s vizemi a ideály, člověk, který chce pro zemi, pro stát, pro národ obětovat svůj čas, peníze, schopnosti, dovést zemi za ručičku do stavu, kde každá druhá akce státu nebude pro smích nebo pro pláč. Má možnost se dostat na vrchol a opravdu měnit věci? Podívejme se na poslední hnutí střev v hnutí STAN. Vít Rakušan se totiž chytil za ocas PR oddělení a začal dělat předvolební kampaň přinejmenším na předsedu vlády.

Vít Rakušan zcela bez cenzury ukázal, že už mu došla trpělivost s politickou prací a teď by se rád pustil na dráhu samoděržaví pod patronátem hnutí STAN. ODS je zkostnatělá, zbytečně konzervativní a kvůli ní se hraje příliš, slovy Rakušana, při zdi. A STAN, ten to chce hrát sólo středem hřiště. Cítí, že by měl převzít iniciativu. Je pěkné, hezky s popcornem po ruce, sledovat, jak se začnou hyeny před volbami požírat. Protože v jinak mediálně identické mase pětikoaliční vlády ta řevnivost musí být největší. STANaři jsou v naději. Chtějí prosadit na post eurokomisařky mladou a krásnou, ale jinak dokonale prázdnou nádobu, a nahradit tak na postu českého eurokomisaře další už ne tolik mladou a ani krásnou druhou prázdnou nádobu. Proč by k tomu bonusem nemohli zahýbat i českou politikou a začít se koaličně cukat. Ta řevnivost u mdlých z moci, ta je vždycky krásně poučná.

Ona vůbec ODS, ona konzervativně progresivní levicově pravicová strana mířící ze středu přímo do středu politického spektra, nemá na koaliční partnery štěstí. Před týdnem o svém koaličním partnerovi toto řekl Ondřej Kolář z TOP 09: „Přátelé z ODS mají zvláštní zlovyk omezovat se mantinely čtyřletek a nevidět za jejich horizont. Občas mají i tendenci laškovat s populistickým přístupem a řídit se domnělým chtíčem voličů, nikoliv tím, co je skutečně potřeba. I tak je ale máme rádi. A oni mají rádi nás, protože je k těm potřebným reformám nakonec vždycky dotlačíme a za to je pak mají rádi voliči,“ uvedl na svém facebookovém profilu Kolář.

Krásně to budoucí šedá eminence české politiky, dědictví po tatínkovi, vyjádřila. ODS se změnila jen ve vyprázdněnou masu rukou, které musí koaliční partner naprogramovat předsedu a předsednictvo, pak zvedá pacinku, jak se jí poručí. Důkazem je i na hysterii založený koaliční tanec svatého Víta na Magistrátu hl. m. Prahy, kde ODS převzala sice odpovědnost, ale její politiku určuje pirátský Zdeněk Hřib a jeho do magistrátních struktur pevně nainstalovaní nohsledi. Bohuslav Svoboda z ODS, oficiálně primátor, plní jen roli nepříliš fotogenického maskota pirátského vedení města.

Ale je zajímavé u pozorování české politiky zhlédnout i celý systém moci. U politiky, obzvláště na jejím vrcholu, bychom nejspíš očekávali skutečnou elitu národa, která pobrala dost rozumu, aby se mohla ucházet o takový post, má za sebou obdivuhodnou dráhu plnou impozantních výsledků, jejich život byl a je čest pro národ. Místo toho máme na vrcholu bandu egomaniaků, kteří kohokoliv s vizí ve své malosti ušlapou, protože by ohrozil jejich existenci u domnělé moci (to domnělé potvrzují a níže vysvětlím). Předvedli to v malém i velkém potentátu TOP 09 na sjezdu strany. Nejdříve z vedení strany vyštvali jakoukoliv osobnost a dosadili na vrchol ty nejagilnější soudruhy politiky, kteří jsou většinou obyvatel země až odporní, poté vykopli jedinou osobnost, která se za TOP 09 ještě byla ochotná (znovu)ušpinit, jakou je Miroslav Kalousek. Protože by ohrozil svou osobností stabilitu strany.

Malost je vlastně devizou naší politické scény. Kruciólním důkazem je náš přechod na zelenou politiku. Ministr Síkela zkonstatoval, že od roku 2027 do dostavby Dukovan může docházet k

takzvanému GAPu. Tedy rozsáhlým výpadkům elektriny na delší dobu. Přechodem na zelenou politiku se od roku 2027 vzdáme vlastní energetické soběstačnosti, ohrozíme stabilitu sítě, což povede k rapidnímu nárůstu cen energií. Není v tom jediná, skutečně jediná výhoda pro občany České republiky, pro samotnou Českou republiku jen jediný. Naplníme tím přání „spojenců“ na západ od nás. Nějaká sebevědomá politika, která pro nás dohodne podmínky, za kterých bychom neztratili svou soběstačnost? Ne, děkujeme. My máme svou domnělou moc, přitom předáváme osud naší země do rukou těch, kteří ji berou jen jako součást mrtvé statistiky. To, že v té statistice žijí skuteční lidé a dopady půjdou právě k nim, to je vedlejší. Politická práce v tom není žádná. Oni totiž ti naši malí neumí vládnout. Jen se derou za mocí a pak věrně slouží páníčkům, aby moc neztratili. Odvaha žádná, vize pro zemi už vůbec. Znormalizovat, všechno.

Podobné je to s eurem. Všimněme si, že ti, kteří téma v poslední době rozvířili, z větší části nepoužívají argumenty vycházející z ekonomiky, ale z politického přesvědčení. Z pocitů, argumentují emocionálně, manipulují tím, že máme patřit na Západ a že jsme ostudy, když ještě platíme tou miniměnou, jakou je česká koruna, jak řekl ministr pro nic Dvořák (oba prázdní ministři, jak Dvořák, tak Síkela, za Rakušanův STAN). Když se na ně uhodí s racionálními ekonomickými otázkami, už je člověk vidí pelášit někam k lesu nálepek, aby člověka onálepkovali nějakou milou dezolátní tečkou za diskuzí.

Jak se s takovým materiálem chceme propracovat k jakékoliv budoucnosti výhodné pro Českou republiku? Nikam, znormalizovaně do davu a poslouchat. Vždyť takovou přítomnost jsme tu žili posledních pět století. Tak proč v tradici nepokračovat, že. Nynější vláda je přesně pro takovou přítomnost jako stvořená. Bez vlastních myšlenek, jen s fanatismem a lokajskou poslušností k protektorům.

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)